

KATOLIŠKI GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

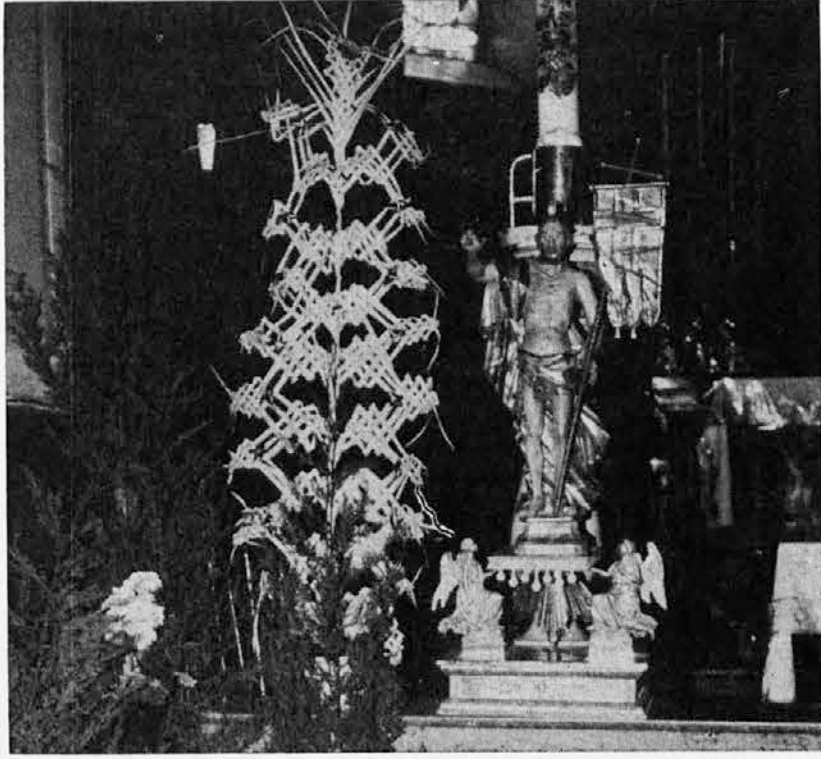
PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Leto XXXXI. - Štev. 13 (2041)

Gorica - četrtek, 30. marca 1989 - Trst

Posamezna številka Lir 1000

Čudoviti dogodek božjega upanja

Vstali Kristus v nabrežinski cerkvi

Velikonočna skrivnost nam razodeva čudež odrešenja vsega človeštva in stvarstva sploh. Človek je zapustil Boga, misleč, da je hudoben. Postavil je svoje življenje na druge stvari, nase, ga je usmeril drugam, k svojim ciljem, vedno bolj prepričan, da ozirati se na Boga ni v prid človeku, zanašati se na Boga je znak šibkosti in nesamostojnosti, izpolniti Njegovo voljo je znak sužnosti in otroške odvisnosti. Skratka, izročiti življenje Bogu, zaupati vanj pomeni izgubiti svobodo, napraviti svojo lastno usodo in nakopati si na glavo kup zapovedi, prepovedi in postav.

Ampak, ker je le Bog res Bog, ker je On življenje in polnost življenja, ki ne mine, je človek zapisal svoje življenje smrti, pa naj je izročil svoje življenje komurkoli ali čemurkoli, če ga ni zaupal Bogu. Bog, videvši, da se mu človeštvo ne zaupa, je storil prvi korak: Bog se je zaupal človeštvu v roke, da bi s tem pokazal, da ga ima rad, da mu je dragocen.

Dati se nekemu v roke, pomeni, imeti ga za vrednega lastnega zaupanja. Če bi človeštvo videlo, kako je Bog dober, ko se nam daje v roke, bi se mu upalo izročiti in bi se s tem vrnilo k življenju. Konec bi bilo bivanjske stiske in ogroženosti, ki nas sili v samoobrambo, v zaprtost, v egoizem in v nasilje. Dokler človek ni gotov za svojo lastno eksistenco, ne more dejansko ljubiti, ker bo vse osmišljeno z individualistično željo zase, da reši sebe.

Torej v Veliki noči ni pričakovati neke spektakularne božje akcije, nekaj aktivističnega, pač pa zremo Kristusa, ki postaja vedno bolj predmet, objekt v rokah bivanjsko ogroženega človeštva. In v tem je naše odrešenje.

Poglejmo zdaj nekaj svetopisemskih trenutkov, ki nam razodevajo ta veliki, čudoviti dogodek božjega zaupanja!

* * *

KO JE SE GOVORIL, JE PRIŠEL JUDA ISKARIJOT, EDEN IZMED DVANAJSTERIH (Mr 14, 43-47).

Jezus je na Oljski gori s svojimi apostoli. Mimo je že strašni trenutek boja s trpljenjem, ko je tudi Kristus drhtel od strahu pred smrtjo. V sinovski vdanem dialogu se izroča Očetu. Kristus ve in sprejme dejstvo, da izročiti se Očetovi volji, pomeni izročiti se ljudem v roke, dati se v predmet zlu sveta, da svet spozna, da je Bog dober. Da je Bog tisti, ki ne le daje, ampak se daje, se zaupa ljudem.

Kaj je Kristus govoril, ko je prišel Judež? »Ura je prišla. Glejte, Sin človekov bo izročen v roke grešnikom. Ta, ki me bo izdal, se je približal.« Za Kristusa njegova ura, ni to, kar mi ljudje največkrat pojmujejo za našo uro — trenutek uspeha in slovesa.

Zanj je ura, ko bo izročen v roke grešnikov, ko bo v očeh sveta doživljal popoln polom. Evangelist Marko podčrta, da je tisti, ki bo Kristusa pahnill v to

uro, njegov intimen prijatelj. Je eden izmed dvanajstih. Eden tistih, ki so mu prijatelji. Eden od zvestih. Iskarijot v hebrejščini poleg geografskega mesta lahko pomeni tudi bodalo, nož... in z njim velika množica z meči in koli, poslana od velikih duhovnikov in pismoukov in starešin.

Veliki duhovniki so religiozna oblast v Izraelu. Pismouki ideološka in starešine ekonomska. To so vse tri veje sinedrja, se pravi vlade, oblasti. V Markovem pasijonu predstavljajo logiko sveta, ki je logika moči in dobička. To je logika, ki raste iz človekove ogorčenosti in ranljivosti. In tak človek računa, skopari, ne daje, da pač ohranja sebe, da sebe reši. Tipična drža takega človeka je, da grabi, steguje roke po... Že v prvi vrstici 14. poglavja pravi Marko, da »so iskali, kako bi ga z zvijačo prišli«.

Že očetje so videli v simboliki mečev in kolov logiko »udarec za udarec«. Zlo na zlo. Ti udariš, jaz nazaj. Ti ne ostane dolžan. Nekdo te obrekuje, ti takoj še njega itd. Ta logika pripelje človeštvo v stanje sprtosti in krivde. In gora zla se veča, ker nihče ne more zla vračati z dobrim. Sprtost veča ogroženost, ogroženost koplji zaprtost, zaprtost pelje v sumničenje, to pa v nezaupanje, v obsodbo, napad in spet se krog ponovi. Človeštvo je kakor razkrojljena čreda. Razkrojjenost je največji izraz zla sveta. Vsak hodil po svojih poti in skrbil zase, sebe varuje in ne more delati dobro drugim.

* * *

Njegov izdajalec pa jim je dal to znamenje: Kogar bom poljubil, tisti je, njega primite in ga varno peljite. Kaj je znamenje? Ali je poljub znamenje? Mar ni poljub simbol? Simbol je nekaj, kar v sebi na neločljiv način združuje dva sveta. Enega vidnega, drugega nevidnega. Končnega in neskončnega. Simbol se ne razlaga. Simbol se nam razodene. Simbol človeka zajema in se da spoznati po doživljajsko intelektualni poti.

Poljub je simbol. In ko nekoga poljubim, mu ni treba se razločiti, da ga imam rad. To poljub samo sporoči. Torej, če Judež ne bi prej obvestil, da zanj poljub ni to, kar sam v sebi pomeni, bi vojaki nikoli ne zgrabili Kristusa, ker bi mislili, da ga ima rad, ko ga je pač poljubil in mu je torej prijatelj. Ampak Judež pove, da zanj poljub ni simbol, ampak znamenje.

Za znamenje pa se vedno ljudje dogovorimo, kaj naj pomeni. Znamenje je vedno konvencionalen dogovor. Recimo: zme-nimo se, da naslikana cigareta, prekržana z rdečim, pomeni, da se v tistem prostoru ne kadil. Zato Judež pove, da poljub zanj ne pomeni, da se človek izroči drugemu človeku in ga s tem potrdi v njegovem bivanju, ampak poljub zanj pomeni pod pretvezo dobrega grabiti zase. Navidez dajati, v resnici pa jemati. Delati dobro, ker s tem ti imaš korist.

In dejansko on ga je poljubil in stegnili so roke po njem in ga prijeli. Od Eve, ki je stegnili roke po sadežu, človeštvo stalno steguje roke in grabi. Tudi naši poljubi so velikokrat grabljenje. Pravimo, da ljubimo, da lahko dobimo. Večkrat se sliši, da nekdo ljubi nekoga, ker je lep, pameten, bogat, pošten itd. Ali ljubimo, ali le potrebujemo njegovo lepoto, pamet itd.?

* * *

Kristus postane predmet v človeških rokah. Ne brani se, ne vrača udarcev, ustavi celo apostola, ki je mahnill po ušesu služabnika, (kateremu niti ni ušesa odrezal; grška beseda namreč, ki jo rabi Marko, nam pove, da ga je zarezal le v spodnji del ušesa — lobo), kar pomeni, da z zlom ne premagaš zlo. Saj na tak način se le slabša stanje, rasteta spor in nasilje, ker drugi hoče spet odgovoriti z udarcem. Ne z mečem!

Kristus molči in ne odgovarja. Božje kraljestvo ne pride z nasiljem in z orodjem zla. Meč sta nosila kralj in vojak. Oba sta jezдила na konju, ki je znamenje moči in oblasti. Kristus, Mesija, ki pri-náša božje kraljestvo, pa je prišel v Jeruzalem na oslu. Osel pa je bil v Izraelu najbolj ponižna in ponižana žival.

Osel kot ponižnost. Cerkev je vedno v izbiri med konjem in oslom. Nekaj zase, za ugled, za moč, za prve vrste, za prve sedeže, za nazive, naslove... Nekaj pa za božje kraljestvo, za službo Bogu in bližnjemu. Sedeti na konju in oslu pa ne gre. Če križamo konja in osla, dobimo mulo, ki je sterilna, neplodna žival. Tako kot danes, na žalost velikokrat svet doživlja Cerkev. Beseda nas duhovnikov ne gre več v srce, ne kliče več k spreobrnjenju, ne rojeva več za Boga novega človeštva. Koliko pridig v teh dneh! Koliko pa spreobrnjenj? In naše življenje, mar se ne izgublja v povprečnost sveta? Delamo in delamo, načrtujemo, sestankujemo, se utrujamo..., a ne pozabimo, da svet se bo vrnil k Bogu Očetu, če bomo mi, Kristusovo telo, razodeli svetu Očetovo dobroto, kot jo vidimo in nam jo Velika noč liturgično uprizarji in med nami uresniči Kristusovo razodetje.

Cerkev — Kristusovo telo je nekaj živega, zgodovinsko konkretnega, družbeno socialno utelešenega v ustanovah in zato nam ne more biti deveta briga, kakšna je naša Cerkev v naši družbi. Če mi, Cerkev, v sebi neprestano zremo to skrivnost Velike noči, le ta v nas učinkuje vedno bolj, tako da postajamo prežeti z njo do zadnjih celo družbeno institucionalnih struktur in sfer.

GREGOR

Kulturni dnevi goriških in tržaških Slovencev v Ljubljani

Modrina tržaškega morja in prod goriške Soče sta predstavljala motivno povezavo letošnjih kulturnih dnevov Slovencev v Italiji, ki so potekali v Ljubljani od 13. do 18. marca z različnimi prireditvami in pobudami.

Namen in pomen te večdnevne prisotnosti goriških in tržaških kulturnih skupin v Sloveniji je bil seznaniti osrednji slovenski prostor s kulturnim utripom Slovencev, ki živijo in delujejo izven matične domovine. Program je bil široko zasnovan in kvaliteten. Morda je bil osrednji slovenski kulturni prostor premalo pozoren, saj na nekaterih prireditvah občinstvo ni bilo ravno številno.

Slavnostna zaključna prireditev je potekla v veliki dvorani Cankarjevega doma v soboto 18. marca z nastopom združenih zborov »Lojze Bratuž« in »Mirko Filej« iz Gorice ter zbora »Hrast« iz Dobjerda, ki so izvedli kantato Jefe-tejeva prisega, katero je na Gregorčičevo besedilo uglasbil p. Hugolin Sattner za zbor, solo in orkester. Solo je pel Martin Srebernič, dirigiral pa je Hilarij Lavrenčič. Nad sto pevcev je napolnilo prostrani oder Cankarjevega doma in s suverenim nastopom dalo mogočen pečat celotni prireditvi.

Ostali del sobotnega programa sta izvedla harmonikarski orkester Glasbene matice Synthesis 4, ki ga vodi Claudio Ferlan ter mešani pevski zbor Primorec - Tabor, ki je nastopil pod vodstvom Matjaža Ščeka. Predstavil se je s prireditvami Alda Kumra in Pavla Merkuja.

Posamezne točke so povezovali govorni vložki o slovenski zavesti v Trstu in Gorici od ustanovitve »Edinosti« do spomenice, ki so jo predstavniki kulturnih in političnih organizacij izročili letos meseca februarja v Rimu ministru Maccanico. Odlomke so podali Anton Petje, Janez Povše, Mira Sardoč in Livio Valenčič. Režiser predstave je bil Jože Babič.

Reka Soča je bila v ospredju takoj prvi dan v Ljubljani, ko je bilo v ponedeljek 13. marca odprtje razstave o soški fronti v letih 1915-1917. Razstavo je pripravil Goriški muzej iz Nove Gorice

in bo v Muzeju ljudske revolucije v parku Tivoli odprta do meseca junija.

Ob odprtju sta spregovorila direktorja novogoriškega in ljubljanskega muzeja, v imenu organizatorjev dnevov, Sveta slovenskih organizacij in Slovensko kulturno gospodarske zveze pa dr. Damjan Paulin. Sodelovala je tudi gledališka skupina iz Gorice z recitalom poezij iz prve svetovne vojne.

Slovesno pa so se pričeli kulturni dnevi Slovencev iz Italije v četrtek 16. marca v Cankarjevem domu z govorom predsednika Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije Jožeta Smoleta, ki je poudaril pomembnost enotnega kulturnega prostora. Spregovorila sta tudi predsednik SSO Marija Ferletič in predsednik SK-GZ Klavdij Palčič. Četrtek večer je zaključilo Slovensko stalno gledališče iz Trsta, ki je uprizorilo Cankarjevo Lepo Vido. Isti dan so člani goriškega Kinoateljeja predstavili slovenski film v Italiji in razpravljali o možnostih ustvarjanja na filmskem področju v zamejstvu. O tem so govorili dr. Marko Bratina, Aleš Doktorič in Davorin Devetak.

Zanimiva je bila tudi okrogla miza v petek 17. marca, na kateri se je razpravljalo o slovenskem znanstvenem prostoru. Sodelovala je vrsta strokovnjakov iz Slovenije in zamejstva, moderator diskusije pa je bil prof. Aljoša Volčič.

V petek sta bila na programu tudi dva koncerta. Najprej za klavir in kompjuter, kjer je na klavir igrala Beatrice Zonta, Edvard Zajec pa je spremljal na videokompjuter. Zvečer pa sta v ljubljanski stolnici Andrej Pegan in Štefan Bembi izvajala orgelski koncert.

Isti dan so se srečali tudi dijaki Slovenskega znanstvenega liceja F. Prešeren iz Trsta z dijaki Srednje naravoslovne šole iz Ljubljane.

★

Posveti v svojem dnevu nekaj trenutkov tišini! Nauči se molčati, da boš znal prav in o pravem času govoriti.

Kosovo v železnem objemu Srbije

Četrtek 23. marca je bil za albansko prebivalstvo na Kosovu črn dan. Pod pritiskom topov in oklopnih vozil ter groženj je pokrajinska skupščina v Prištini sprejela ustavne spremembe, ki Kosovo vključujejo v Srbijo kot njen sestavni del. Od 188 delegatov jih je proti glasovalo deset, vzdržala sta se dva, vsi drugi so bili za. Na tisoče srbskih aktivistov je prejšnje dni »moralnopolitično« pripravevalo albanske delavce, kmete in zlasti študente, naj novo ustavo sprejmejo. Po drugi strani pa sta samo v Prištini kar dve tankovski diviziji. Tudi to naj bi pomagalo k »pomirjenju«.

Nova ustava jemlje Albancem vrsto pravic. Oba pokrajinska jezika nista več enakovredna. Na prvem mestu je sedaj srbsčina, pisana v cirilici. Sredstva za razvoj Kosova bo odslej prejemal Beograd in jih po svoji razsodji naprej delil; Beograd bo tudi pristojen za sodstvo in policijo na Kosovu. Albanci so postali manjšina v pokrajini, kjer so dejansko večina.

Toda če so albanski predstavniki klonili prislili, ni klonilo ljudstvo in je prisilo odklonilo. Začeli so se po vseh večjih krajih nemiri, zbiranja, vzkliranja zoper Beograd, streljanje. Položaj se zaostruje

od ure do ure. Policija uporablja solzi-vec, prepovedano je zbiranje več kot treh oseb skupaj, policijska ura je od 20. ure do 5. ure jutraj, šole so zaprte, gledališča in kinodvorane prav tako, javne prireditve preklicane. V kraju Žur na albanski meji so v torek 28. marca izgredniki več ur napadali tamkajšnje postaje milice. Tuji poročevalci so isti dan zvečer že vedeli poročati, da je število mrtvih prešlo 20 oseb (Albanci, miličniki in vojak). V mestu Djakovica, tudi ob albanski meji, je 400 mladih napadlo policijo s kamni. Vse vedno bolj spominja na Izrael, kjer se že poldrugo leto palestinski Arabci s kamni borijo z izraelskimi vojniki. Nervoza med srbskimi »okupacijskimi« enotami narašča. Tako so za štiri ure aretirale snemalca ljubljanske TV Jožeta Kramarja, ker je filmal spopade.

Za obvladanje hudega položaja na Kosovu gre vsak dan več kot dva milijona dolarjev, kar pomeni za že itak zadolženo jugoslovansko gospodarstvo dodatno breme. Uradno bi odslej Srbija zbirati sredstva za Kosovo, a je sama na robu preživetja. Dejansko bo morala vsa Jugoslavija prispevati za to nesrečno pokrajino.

Po Miloševićevem stališču je Srbija isto kot Jugoslavija in obratno. Vse republike naj bi se izenačile s tisto, ki je najmanj razvita in najbolj revna. Torej izenačenje ne v porastu življenjskega standarda, ampak v revščini. Zato bo treba vodstvo ponovno osredotočiti v Beogradu, opustiti tržno gospodarstvo in partiji vrniti vso oblast.

Beograd torej slavi svojo zmago. V torek 28. marca je bila, soglasno seveda, sprejeta nova ustava. »Sedaj je Srbija res država«, zmagoslavno trobijo v svet sredstva javnega obveščanja. Obenem pa molčijo o tem, kaj se dogaja na Kosovu. Kot da je v Jugoslaviji vse v najboljšem redu. Spet se dogaja nekaj podobnega kot 27. marca 1941, ko so sfanatizirane množice po beograjskih ulicah vzklikale: »Raje rat nego pakt!« (Raje vojno kot pakt, t.j. pogodbo s Hitlerjevo Nemčijo). Deset dni nato se je začel konec prve Jugoslavije.

Res, hudi časi se pišejo tudi drugi Jugoslaviji, Sloveniji pa še posebej. Leta 1968 so tanki iz Moskve zatrdili »praško pomlad«. Bodo leta 1989 isto storili tanki iz Beograda? Na odgovor verjetno ne bo treba več dolgo čakati. J. Jk.

Sovodnje

V zvezi z Dnevom žena je DK Sovodnje v domačem Kulturnem domu priredil v nedeljo 12. marca prijeten nastop z več točkami.

Pozdravni govor je imela Alenka Florenin, ki je podala misli o pomenu dneva in o vlogi, ki jo ima žena, mati, gospodinja, delavka pri oblikovanju sodobne družbe.

Sledila je uprizoritev Klavžarjeve vesele igre »V posredovalnici«, ki jo je izvedla dramska skupina Rupa-Peč. Igra je bila prvič uprizorjena lani na domačem miklavževanju, letos pa je ta igralska skupina 6. februarja v Trstu prejela priznanje »Mladi oder«, ki ga podeljujeta Zveza slovenske katoliške prosvete iz Gorice in Slovenska prosveta iz Trsta. Igra sta zrežirali Nadja Kovic in Irena Ferlat, slednja je bila tudi šepetalka.

Veseloigra poteka v posredovalnici za službe, kjer se uradnica Pelka (Nadja Kovic) prizadeva zadovoljiti dekleta, ki hodijo k njej v iskanju primerne zaposlitve. Pri tem imajo nastopajoče vsaka svojsko vlogo, n. pr. Gendra Cizek (Zdenka Ferlat) kot hišnica ali mademoiselle (gospodična) Buchamp (Lučka Tomsič) kot družabnica ali gospodična Melodina, ki poje pesmi (Mirjam Pahor). Vse te vloge so bile podane v hudomušni iskrici. Nastopile so še Valentina Pahor, Meri Jurin, Tanja Kovic, Damjana Čevdek in Manuel Kovic.

Večer se je zaključil z nastopom har-

monikarskega ansambla Miramar iz Trsta, ki je pod vodstvom prof. Elijane Zajc izvedel priložnostne skladbe. Ansambel se je to pot predstavil v novi zasedbi in se okrepil z mladimi silami, kar mu zagotavlja uspešen razvoj. Za konec je vse prisotne razveselil še z Radetzkijevo koračnico.

Remo Devetak

Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici

sklicuje

REDNI OBCNI ZBOR

ki bo v ponedeljek 3. aprila ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici

Plešivo

Z veseljem sporočamo, da bomo imeli na Plešivem v mesecu aprilu vrsto zanimivih predavanj. In sicer:

6. aprila bo predaval dr. Bernard Špacapan o AIDS-u;

21. aprila bo z nami dr. Mirko Špacapan, ki bo odgovarjal na vprašanje udeležencev na temo »Bolezni otrok in odraslih«, kako jih preprečevati in kako zdraviti;

27. aprila bo v gosteh dr. Danilo Cotar, ki nas bo z diapozitivi popeljal v čarobni svet narave. To predavanje je namenjeno tudi šolskim otrokom.

Vsa predavanja se bodo pričela ob 20.30 in bodo potekala v prostorih OŠ na Plešivem. Vsi toplo vabljeni!

Intervju z Vanjo Lokar

1. Gospod Lokar, bi najprej povedali kaj o sebi.

Rodil sem se na Vipavskem, v Ajdovščini, tik pred drugo svetovno vojno. Med vojno se je oče s celo družino preselil v Gorico in nato nadaljeval do Trsta. Tu je začel s podjetjem, ki je opravljalo trgovino z lesom. Umril je še zgodaj, leta '57, in tako sva se z bratom Alešem kmalu znašla v položaju, ki je bil za tako mlade ljudi neobičajen: morala sva voditi podjetje in od tega živeti. Brat Aleš je nato nadaljeval z univerzo in se tam, kot še danes, tudi zaposlil. Sam sem dokončal fakulteto političnih ved, čeravno pozno, zaradi družinskih in delavnih obveznosti. Poleg podjetja sem se, namreč, tudi poročil in imam dve hčeri.

2. Kako pa ste prišli do področja trgovine s kavo, kjer ste danes res uspešni in vodite eno izmed največjih tržaških podjetij?

Kot sem prej povedal, vloga podjetnika mi ni bila tuja, ker sem se manj kot hitro navadil. Po poroki se mi je sredi šestdesetih let ponudila priložnost sodelovanja s tastom v njegovem podjetju. Trgovati je namreč že več let s surovavo kavo in tako sem se iz starega očetovega podjetja preselil v novo. Moram reči, da sem danes nad to obliko trgovanja kar navdušen in včasih mi je slediti stalnim spremembam tržišča ter se jim prilagajati. Danes smo namreč priča pojavu čim večje koncentracije raznih faz, ki pečujejo od proizvajalca do porabnika. Tako smo tudi z ostalimi sodelavci sprejeli izvirno trga in dodali običajnemu poslovanju uvoza in izvoza tudi prženje in prodajo.

3. Kako doživljate v vašem življenju praznik Velike noči?

Moram reči, da je praznik Velike noči, kljub mojemu hitremu tempu življenja in obremenjenosti z raznimi skrbmi, zame še vedno praznik Nedelje z veliko začetnico.

Od nekdaj sem se namreč na veliko-nočno jutro rešil tiste stiske in tegobe, ki me je težila na srcu od Velikega četrta dalje. Spomin na Kristusovo zadnjo večerjo, smrt in počivanje v grobu mi je obremenjeval dušo do Vstajenja. Torej je Velika noč bila trenutek, ko se je ta kamen odvalil od srca.

Pomislimo, da je Velika noč praznik, ki oznanja tudi pomlad in novo življenje narave v celoti. Krščanska tradicija je znala s tem močno ovrednotiti neko naravno dogajanje in ga osmiseliti. Sam sem na to tradicijo navezan od mladih let in rad v njej nadaljujem, saj ima v osnovi tudi trdno versko prepričanje. Pogovarjal se je Peter Močnik

Vroča nogometna tekma v Zagrebu

V nedeljo 19. marca sta nastopila v Zagrebu v nogometni tekmi beograjski klub »Partizan« in zagrebški »Dinamo«. Beograjski navijači, kakih 1500, so prišli s posebnim vlakom. Kmalu pa je tekma za navijače postala nepomembna in se spremenila v medsebojno psovanje. Beograjski so vzklikali Miloševiću in Srbiji, Zagrebčani pa Hrvaški, obenem pa srbske sramotili s cigani in pastirji, pa še sv. Sava so zmerjali za pederja. Partizanovi navijači so poleg tega na Dinamovem igrišču uničili reklamne napise, 20 metrov varnostne ograje, zunaj poškodovali tri avtobuse, med vračanjem v Beograd pa udobne vagoncne spremenili v pravcati svinjak.

NABIRKA ZA KATOLISKI TISK NA TRŽASKEM

Sv. Križ	500.000
Sv. Ivan, Trst	500.000
Novi sv. Anton	412.000
Rojan	335.000
Boršt	260.000
Mačkolje	250.000
Sv. Jakob, Trst	250.000
Opčine	207.000
Prošek	201.000
Dolina	194.000
Zavleje	150.000
Bazovica	120.000
Repentabor	112.000
Boljunec	110.000
Sv. Ana	100.000
Škedenj	100.000
Salezijanci, Trst	96.000
Sv. Barbara	71.000
Kolonkovec	70.000
Podlonjcer	66.000
Sv. Vincenc, Trst	65.000
Katinara	60.000
Trebeče	50.000
Ricmanje-Domlo	40.000
Pesek	40.000
SKUPAJ	4.339.000

Sožalje

Ob težki izgubi žene

NADE

izrekata iskreno sožalje prof. Edvardu Mizeritu

družini inž. Viktor Schart, Nabrežina in dr. Matjaž Schart, Sesljan
22. marca 1989

OBVESTILA

Slovensko planinsko društvo - Gorica vabi na okroglo mizo, ki bo v petek 31. marca ob 18.30 v mali dvorani Kulturnega doma v Gorici. V razpravi »Dr. Henrik Tuma — planinec in alpinist, pisatelj, politik in gospodarstvenik« bodo sodelovali dr. Miha Potočnik, dr. Tone Strojina, dr. Branko Marušič in časnikar Marko Waltritsch. Pogovor bo vodil Vlado Klemše.

V Kulturnem domu v Gorici bo nastopila v ponedeljek 3. aprila ob 20.30 dramska skupina iz Sovodnj ob Soči s kriminalno komedijo Roberta Thomasa »Osem žensk«. Predstavo je režiral Emil Aberšek iz Nove Gorice. Abonenti SSG imajo za ogled te predstave posebne ugodnosti.

SDGZ Gorica obvešča, da je vlada z dne 2. marca 1989 podaljšala rok za prijavo odpadkov, izjemoma za leto 1989, do 30. aprila t.l. Vse zainteresirane obveščamo, da smo na voljo za morebitna pojasnila.

V Peterlinovi dvorani v Trstu, ul. Donizetti 3, bo v ponedeljek 3. aprila ob 20.15 predaval mladi poslanec Južnotirolske ljudske stranke dr. Michal Ebner o položaju nemške narodnostne skupnosti na Južnem Tirolskem. Predavanje priredijo Krožek za družbeno vprašanja Virgil Šček in Društvo slovenskih izobražencev v Trstu.

Društvo naravoslovcev in tehnikov Tone Penko priredi v sredo 5. aprila predavanje slovenskega astronoma dr. Pavla Zlobca o sončni aktivnosti. Predavanje bo v Gregorčičevi dvorani, ul. Sv. Frančiška 20, Trst z začetkom ob 20.30.

Slikarka Wanda Maria Corso, ki živi in dela v Čedadu, razstavlja svoja dela od 31. marca do 13. aprila, vsak dan od 17.30-19.30 v Beneški galeriji - Špeter Slovenov.

Širite „Katoliški glas“

DAROV

Za Katol. glas: O.V.K. 100.000; Alma Jakončič por. Succo ter družina namesto cvetja na grob pok. očeta Karla Jakončič in mame Kristine 10 kanad. dolarjev.

Za cerkev v Sovodnjah: ob krstu Sare Cocetta starši in botri 50.000 lir.

Marija Mikulin: za cerkev sv. Ivana v Gorici 30.000, za Sv. goro 50.000 in za Katol. glas 20.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Nadia Storti-Perenich ob krstu sinčka Luka 30.000; druž. de Gressi 30.000; Luciano Bartoli 20.000 lir.

Za Marijanisce na Opčinah: Kristina Grgič 30.000 lir.

Za CPZ sv. Jernej na Opčinah: Eda Gorup in Ana Gelp 30.000 lir.

Za dela v Marijinem domu v Rojanu: Terezija Bembi 100.000; S.J. 50.000; gospe Rebec in Dodini namesto cvetja na grob Bruna Kozman 100.000 lir.

Za popravilo cerkve v Ricmanjih: do-brotnik s Krasa o prazniku sv. Jožefa 300.000; skupina obiskovalcev Marijine hiše, Trst 650.000; Milka Petaros, Ricmanje-Trst 100.000; družina Delak, Ricmanje 50.000; druž. Petronio, Pulje 50.000; Milka in Fulvija Luis, Ricmanje-Trst 100.000; družina Zlatič, Pulje 50.000; Veronika Hrvatič, Log 40.000; družina Pregarec (pri Šoli) 50.000; Marija Černeka, Domio 15.000; Ida Krnac, Log 20.000; Albina Berdon, Ricmanje 30.000; Lidija Srnad, Domio 50.000; Marčela Vatovec, Ricmanje 40.000; Grozdana Štrajn, Pulje 12.000; Pepca Felician, Domjo 100.000 lir.

ZAHVALA

Vsem, ki so pospremili k večnemu počitku preljubo ženo

NADO

preminulo na Dunaju dne 13. marca 1989, in vsem, ki so mi stali ob strani v tej težki preizkušnji, se iskreno zahvaljujem.

Dunaj, 22. marca 1989

Prof. Edvard Mizerit,
bivši conski inšpektor slovenskih šol
za Tržaško ozemlje

Slovenski vsakdan

Slišiš, vidiš, bereš, pa ne moreš verjeti, da je res tako. Včasih ljudje sicer tudi pretiravajo in najbolje se je sam prepričati, a ker sem dobila pismo od prijateljice, ki jo dobro poznam, je realna in vzoren kristjan, me je pretreslo in rada bi bralcem nekaj misli posredovala. Da se zamislite nad stanjem in razmerami na oni strani meje.

Žena in mati srednjih let, doma in živeti nekje na Gorenjskem, mi je te dni pisala med drugim tole:

Dnevi nam tečejo v skrbih in strahu, kaj bo prinesla bodočnost in ne čudi se, da tudi to vpliva na človeka, da še za pisanje nima pravega veselja, saj se vsi načrti sproti podirajo. Sola prinaša otrokom vedno več preglavic in ne gre mimo inštrukcij, če hočem, da bodo sploh naredili osemletko. V tovarni je vse narobe. Draginja je ljudi naredila živčne, prepirljive in nekatere celo hudobne. Vrstijo se štrajki, nezadovoljstvo narašča, ljudje težko živijo in ne vedo, nad kom bi se znesli. Včasih sem šla z veseljem v službo, saj smo se sproščeno pogovarjali — danes me nihče več ne bi spravil tja, če ne bi šlo za vsakdanji kruh. Te dni smo v tovarni jokali, ko smo po radiu poslušali žalostne, a trezne besede Janeza Stanovnika. Eden starejših je rekel, da se počuti kot bi se vrnil vsaj 40 let nazaj, ko je bilo povsod polno raznih transparentov in razglasov (nemških in slovenskih), vendar kakor si naredil, ni bilo prav: enemu si se zameril ali škodoval sam sebi. Žalostno. Le kam nas bo to pripeljalo? Otroci sprašujejo s strahom v očeh, pa ne vemo, kaj bi jim odgovorili, saj nihče ne more predvideti, česa vse se bodo naši vrli politiki poslužili za doseg svojih ciljev na račun nedolžnih ljudi. Kot da nas niso že dovolj udarili in ponižali s svojo gospodarsko politiko.

Kaj pravite na te besede? Niso res pretresljive? Res, da jih nekaj še vedno hodi čez mejo po nakupih, a vedno manj jih bo. Kaj pa tista večina, ki doma pošteno dela, pa kmalu še za elektriko ne bo imela, kaj šele za kak približek. Tudi mi jim ne moremo dosti pomagati, pa se jih zato vsaj v molitvi spomnimo, da bodo zdržali in ne izgubili zaupanja. Saj smo v času Velike noči, ki je praznik veselja in oni so ga še posebno potrebni.

R. B.

Nadškof Šuštar je predaval avstrijskim laikom

Predavanje je bilo na Dunaju. Med drugim je rekel, da nimajo kristjani srednje Evrope in pa tudi kristjani v drugih delih celine niti naloge niti pravice, da bi žalovali za Evropo preteklosti. Poudaril je, da pretekla Evropa ideološko nikoli

ni bila tako edina in enotna, kakor si pri današnji raztrganosti radi predstavljamo. Kristjani tudi nimajo naloge ali pravice, da bi sanjali o bodoči Evropi, v kateri bodo izginila vsa ideološka nasprotja ali da bodo vsaj zgledjena in omiljena. Vendar je ob koncu svojega predavanja poudaril, da morajo kristjani sodelovati pri duhovni izgradnji prihodnje Evrope.

Nova cerkev v Kopru

V Kopru v predelu Smedela gradijo novo cerkev, ki bo posvečena evangelistu sv. Marku. Slovesnost blagoslovitve temeljnega kamna bo na Belo nedeljo, 2. aprila 1989 ob 16. uri.

Spomenik škofu A. M. Slomšku v Mariboru

Mariborsko mesto in mariborska škofija se pripravljata, da postavita spomenik škofu A. M. Slomšku na trgu pred mariborsko stolnico. Z njim se bo vsa Slovenija ob 130-letnici njegovega prihoda v Maribor (1859) oddolžila svojemu duhovnemu velikanu. Po njegovi zaslugi je skoraj vsa slovenska štajerska skupaj s Prekmurjem ostala slovenska.

Nosilka sedanjega načrta je Kulturna skupnost Mestne skupščine Maribor. V odboru za postavitev spomenika sta tudi zastopnika mariborskega škofijskega ordinariata. Začeli so zbirati prispevke, Mariborski škof Kramberger prosi vse slovenske duhovnike, redovnike in vernike v domovini, zamejstvu in izseljenstvu, da po svojih močeh pomagajo pri postavitvi spomenika apostola vseh Slovencev.

Nedelja za katoliški tisk na Goriškem

Gorica:	
Placuta	430.000
Kapucini	426.000
Sv. Ivan	565.000
Sv. Ignacij	363.000
Stolnica	571.000
Marijine sestre	200.000
Gabrje-Vrh	300.000
Mavhinje	450.000
Podgora	378.000
Nabrežina	600.000
Jazbine	65.000
Števerjan	188.000
Jamlje	223.000
Štandrež	520.000
Sovodnje	438.000
Rupa-Peč	504.000
Devin	150.000
Prireditev v Katol. domu	544.000
Sv. Subida - Krmlin	100.000
SKUPAJ	7.015.000

Sporod od 2. do 8. aprila 1989

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.10 Mladinski oder: »Tina v Laždeželi«. 11.00 Nediški zvon. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Stanko Vuk: Ljubzenska pisma. 15.10 Sport in glaba.

Ponedeljek: 8.10 »Mal položi dar domu na oltar«. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.40 Pevska skupina Steverjan. 13.30 Gospodarska problematika. 14.10 Goriški razgledi. 15.00 Homer, Odiseja. 17.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Poezija pred opero. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Ko študent na rajžo gre. 12.40 Tržaški oktet. 13.30 Od Milj do Devina. 14.10 Otroški kotiček: Detektiv Prismoda. 14.30 Iz Benečije. 15.00 Homer, Odiseja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 18.00 L. Pirandello: »Ko bi čutila, kako ves gorim«.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.30 Mladinski zbori Zoltana Kodalyja. 13.30 Na goriškem valu. 15.00 Homer, Odiseja. 15.15 Neopravičena ura. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Violinist Š. Šiškočič in pianist I. Lazko. 18.00 Kratke, izmišljene in druge zgodbe Bojana Štiha.

Četrtek: 8.10 Trst, mesto znanosti. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Glasbeni portret Urbana Kodra. 12.40 Mladinski zbori Zoltana Kodalyja. 13.30 Nediški zvon. 14.10 Dvigljena zavesa. 15.00 Homer, Odiseja. 15.15 S slovensko pesmijo in Iztočkom Jelačinom. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Tekmovanje pevskih zborov v Mariboru. 18.00 »In exilium« — župnijska kronika dekana V. Kosa.

Petek: 8.10 Iz zaprašene delavnice. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Razvoj slovenskega poveljnega pesništva. 12.40 Mladinski zbori Zoltana Kodalyja. 13.30 Od Milj do Devina. 14.10 Halo, kdo tam? 15.00 Homer: Odiseja. 15.15 Pogovori z Jožijem. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Poti, zanimivosti in lepote naše dežele. 12.40 Mladinski zbori Zoltana Kodalyja. 14.10 Glasnik Kanalske doline. 15.00 Sobotni razmislek. 15.45 Marko Dvorac: Pisma iz Prage. 16.30 France Bučar: Problemi sodobne družbe. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Otroški in mladinski zbor Glasbene matice. 18.00 Umetniški večer.

DAROV

Za ljudski misijon v Trstu: Kristina Grgič 10.000 lir.

Za slovenske misijonarje: Marija K. 50.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa SJ: Danila Žerjal-Levstik 30.000 lir.

★

ZNAMKE VSEH VRST!

Bi rad pomagal slovenskim misijonarjem? To lahko storiš tudi z znamkami. Svoje znamke pošlji na naslov: Saksida Franc, ul. Biasoletto 125 - 34142 Trst - Trieste.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA.

Letna naročnina, Italija	Lir 40.000
Letna inozemstvo	Lir 55.000
Zračna pošta inozemstvo	Lir 85.000
Poštno čekovni račun:	št. 11234499

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo
List je bil registriran na goriškem sodišču
28. januarja 1949 pod št. 5